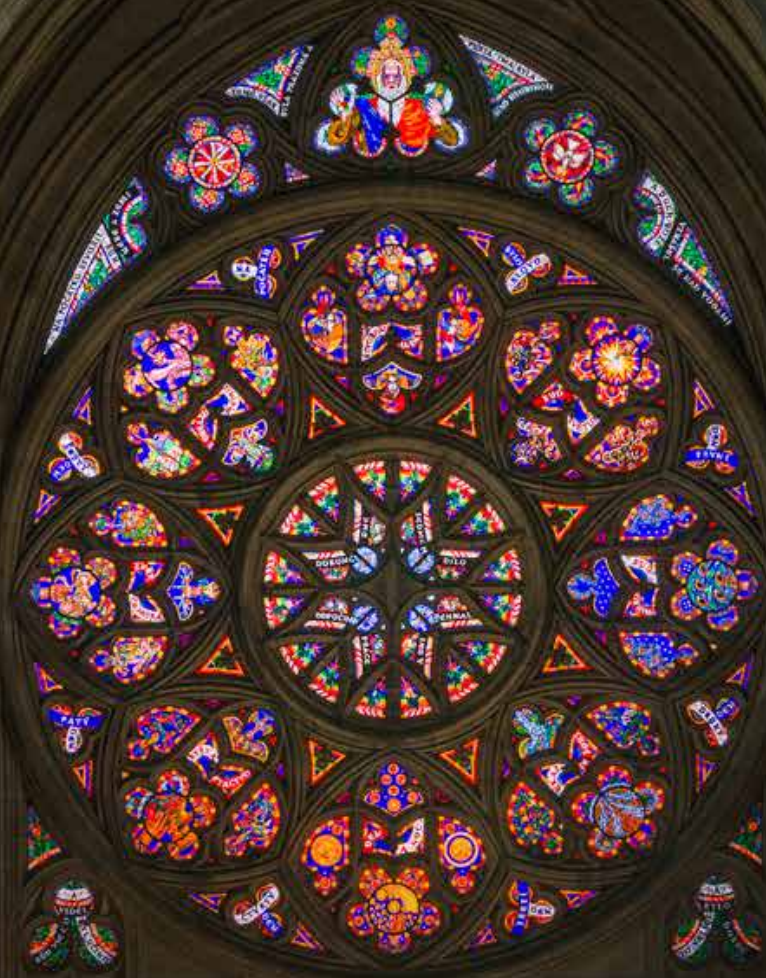

SVATOVÍTSKÉ
VARHANY

VARHANY PRO KATEDRÁLU

Foto
Richard Horák, Stanislav Pokorný

Obsah

Úvod	7
Historie katedrály	17
Varhany pro katedrálu	25
Představení dodavatele	33
Harmonogram projektu	35
Personální složení projektu	39
Pro sponzory	47
Kontakt	51

Kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský

Těžko bychom v naší zemi našli stavbu, která by se mohla rovnat katedrále sv. Víta. Svatovítská katedrála je duchovní institucí formující náš vztah ke Stvořiteli. Je prvním chrámem v zemi. Je to učebnice křesťanství, ale zároveň křižovatka, na níž se rozhodovalo o našich dějinách. Je jedním z největších uměleckých děl naší země, které na nepatrném prostoru soustřeďuje mnoho rovin v několika kontextech. Je očitým svědkem minulosti a utváření naší vlastní identity, ale zároveň živoucím organismem, který vznikl po víc jak půl tisíciletí a dodnes není dokončen.

Těžko si dnes představit Prahu bez siluety katedrály. A přesto tato silueta vlastně ještě nedávno vypadala jinak. Chyběla jí polovina, která byla dostavěna až v roce 1929. Metropolitní kostel je tak veliké dílo, že bude asi sotva někdy dokončeno, přesto dosud chybí něco velmi podstatného. Při dostavbě chrámu se totiž nedostávalo financí na to, aby mohl být na západním kůru vztyčen nový varhanní stroj. Bylo od té doby podniknuto několik po-

kusů. Všechny byly neúspěšné. Až dnes máme novou příležitost. Je na nás, abychom v době míru a svobody naplnili odkaz našich předků, zejména Otce vlasti, Karla IV., a symbolicky katedrálu dokončili.

Varhany pro svou velkolepost nazývané královským nástrojem nejsou instrumentem pozemských králů, nýbrž hovoří hlasem Božím, který někdy jemně šeptá a naplňuje naši duši klidnou radostí a jindy zabouří, až nám mráz běhá po zádech. Jejich krása spočívá v tom, že přes svou monumentalitu plní slovo toho, který nepřišel proto, aby se mu sloužilo, nýbrž proto, aby sám sloužil. Každého, kdo poslouchá jejich hudbu, učí pokoře. Vede ho k umění naslouchat a cvičí ho ve schopnosti sladit krok s druhými při zpěvu a modlitbě. Varhany nás učí opravdovému vztahu k Bohu, ale i k druhému člověku. Proto chceme společným dílem přispět ke slávě Boží, věhlasu svatovítské katedrály a rozvoji slavné hudební tradice našeho národa.

”

Katedrála je očitým svědkem minulosti a utváření naší vlastní identity, ale zároveň živoucím organismem, který vznikl po víc jak půl tisíciletí a dodnes není dokončen.

“

Pavel Smutný, president BOHEMIAN HERITAGE FUND

Katedrála sv. Víta – národní chrám, místo modliteb, posledního odpočinku českých králů, uložených ostatků sv. Václava. Chrám, který přežil, který je tu s námi, s národem, přes 600 let. Chrám, který se podařilo na přelomu minulých století dokončit tak, aby nová katedrála spatřila slavné dny svatováclavského milénia, vrcholné okamžiky první republiky Československé v roce 1929.

Pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka vyzval, aby i naše generace přispěla ke svatému národnímu dílu, započatému Karlem IV., a věnovala tomuto svatému stánku víry a národa hlas – velké varhany umístěné v západní části chrámu. Myšlenka stejně smělá jako přirozená a pro mě vlastně zavazující. Takovouto výzvu nelze oslyšet.

Protože tak neuvažuji sám, ustavilo se Společenství svatovítské katedrály, které je složeno z předních osobností našeho národního života, z oblastí vědy, kultury, ze současných předních osobností naší země. Cílem tohoto ctihodného Společenství je myšlenku varhan vzít za svou a napomoci arcibiskupovi a kapitule v propagaci a v šíření optimismu a pozitivního obrazu a pozitivních zpráv o tom, co nový varhanní nástroj pro katedrálu, hlavní město i zemi znamená.

Dostavět varhany v katedrále, která má svoji definitivní podobu teprve od roku 1929, bylo přáním a představou generací, které nás předcházejí.

Válečná vřava a poválečné uspořádání v Československu, které trvalo až do roku 1989, však uskutečnění této přirozené myšlenky neumožňovaly. Ani vzrušené diskuze a kvas formování nové společnosti ekonomiky a toho, co ve svobodě pokládáme za nejdůležitější, zřejmě nepřinesly tu správnou příležitost.

Myslím, že rozhodnutí pana arcibiskupa je moudré. Nyní přichází doba, kdy je možné – a tedy nutné – velký varhanní nástroj v katedrále postavit. Nedaří se nám špatně,

ba právě naopak. Právě v připomínce velkých nejistot, zmatků a starostí minulých desetiletí a staletí si musíme

o to více uvědomovat dnešní svobodu a prosperitu České republiky. Tuto prosperitu a svobodu bychom neměli jen tak minout. Je to doba národního zrání, sebeuvědomování, odpovědí

na otázky, které se dříve zdály nemožně složité a které jsou dnes spíše apely.

Naše země hledá uprostřed

současného myšlenkového kvasu

v Evropě svoji identitu a konečně hledá svoji tvář, aniž je jí někým cizím nasazována.

Nepromeškejme tento okamžik a vezměme věc svatovítských varhan jako příležitost vyzdvihnout jeden ze základních elementů naší identity, naší lidské i národní hrdosti. Sjednotíme kolem této myšlenky náš národ a požádejme jej o pomoc. Každá taková pomoc bude totiž velmi vítána a bude dobrým signálem pro současná i budoucí pokolení.

*Nepromeškejme tento okamžik
a vezměme věc svatovítských varhan
jako příležitost vyzdvihnout jeden
ze základních elementů naší identity,
naší lidské i národní hrdosti.*

Vladimír Dlouhý, president Hospodářské komory České republiky

Katedrála sv. Víta je skutečným symbolem české státnosti. Je však i nádherným uměleckým dílem, kde se snoubí architektura od gotiky až po dnešní dobu s umem a prací předních českých i evropských stavitelů a dělníků. V našich myslích často vnímáme místo posledního odpočinku českých králů jako klenot, který jsme budovali od slavné doby Karla IV. a dokončili jej v prvních desetiletích 20. století, u příležitosti svatováclavského milénia.

Opravdu jsem však toto dílo zcela dokončili? Není tomu tak. Výstavbě katedrály sv. Víta chybí ke skutečnému završení jen málo, ale současně hodně – důstojný, špičkový varhanní nástroj, umístěný v západní části chrámu, který nahradí dosavadní provizorní varhany, umístěné v příčné chrámové lodi. Varhany, které budou představovat pomyslnou, nádhernou tečku za velikým dílem. Varhany, které naplní latinské přísloví finis coronat opus, tedy konec korunuje dílo.

Rád jsem přijal nabídku na členství ve Společenství svatovítské katedrály, které vzniklo jako odpověď na výzvu pražského arcibiskupa Dominika kardinála Duky a které se rozhodlo zásadním způsobem napomoci realizaci této vznešené myšlenky. Důstojné, špičkové varhany dodají katedrále nejen lesku, ale především povznesou při jeho návštěvě nás všechny tak, abychom si ještě lépe uvědomili vznešenost tohoto svatostánku i slavnou historii, kterou uchovává ve svých zdech.

Pomoci a podpory však bude zapotřebí, neboť víme, že pokusy o pořízení důstojných varhan bylo již několik, bez valného úspěchu a to i v dobách, které této myšlence mohly přát. Nepovedlo se to však a na řadě jsme tedy dnes my. Jako prezident Hospodářské komory České republiky se proto tímto obrácím na všechny

podnikatele, manažery firem i jejich vlastníky či akcionáře, jak české či zahraniční u nás působící, s prosbou o finanční podporu této skvělé myšlenky.

Společenství Svatovítské katedrály, ale především představitelé Arcibiskupství pražského a Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze již vykonali velký kus práce a dnes, na podzim roku 2016, stojíme před rozhodnutím ohledně konkrétních varhan a konkrétního zhotovitele. Znamená to však, že brzy nastane čas, kdy bude potřeba finančních prostředků, nutných pro realizaci díla.

”

*Budeme pak v historii vždy
připomínáni jako ti, kteří na počátku
21. století s definitivní platností
dokončili vznešené dílo, které
započal Karel IV*

“

I zde již bylo mnoho uděláno, vzniknul Nadační fond Svatovítské varhany a přispěly do něj již některé přední české podniky tak, aby bylo možno financovat jak dosavadní činnost, tak pokračování prací v blízké budoucnosti. Stále však není k dispozici celá suma, nutná k dokončení projektu.

Je proto na nás, abychom v době, kdy se naši zemi nedaří vůbec špatně, potřebné prostředky zajistili. Oněch cca 80mil. Kč, které bude celkem potřeba, představuje sice obrovskou částku pro jednotlivce, ale není to rozhodující suma, pokud všichni, kterým jde o slávu a tradici českých zemí, spojíme své síly.

Máme přitom na co navazovat. Již v druhé polovině 19. století a především v prvních dekádách 20. století se mnoho českých podnikatelů podílelo na financování dostavby katedrály. Byly to od nich ušlechtilé činy, bez kterých bychom patrně katedrálu v její dnešní podobě neznali. Nenechme se proto ve srovnání s nimi zahánbit a poskytněme prostředky pro zhotovení důstojných varhan. Budeme pak v historii vždy připomínáni jako ti, kteří na počátku 21. století s definitivní platností dokončili vznešené dílo, které započal Karel IV. A to je krásná, povznášející představa.

Ondřej Pávek, předseda správní rady Nadačního fondu Svatovítské varhany

Držitelé klíčů od korunní komory na svých setkáních od r. 2011 kromě jiného opakovaně podpořili myšlenku pražského arcibiskupa kardinála Dominika Duky na stavbu nových varhan pro svatovítskou katedrálu. Naše generace se právem může cítit jako dědic úmyslů těch, kteří se zasloužili o dostavbu katedrály v minulém století. Realizací varhan by tak mohla být dostavba svatovítské katedrály (nejen) symbolicky dokončena a katedrála by se také díky existenci nástroje odpovídající kvality ještě zřetelněji zařadila do rodiny evropských katedrál, které jsou právem považovány za centra duchovního a kulturního dědictví.

*Naše generace se právem může
cítit jako dědic úmyslů těch,
kteří se zasloužili o dostavbu
katedrály v minulém století.*

Arcibiskupství pražské a Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze, jíž je péče o svatovítskou katedrálu svěřena, podnikly v nedávné minulosti přípravné kroky k realizaci projektu nových svatovítských varhan. Konkrétním vyústěním jejich činnosti je Nadační fond Svatovítské varhany, který se pravidelně schází k přípravě dalších kroků.

Podle původních úmyslů stavitelů katedrály bychom rádi realizovali nové varhany, které by sloužily jako nástroj jak liturgický, tak koncertní a které by byly schopné zvukově obsáhnout celý velký prostor katedrály. Umístěny by měly být na západní kruchtě katedrály pod rozetou, jak bylo při dostavbě zamýšleno. Vhodnost tohoto umístění byla v nedávné době potvrzena i akustickou zkouškou.

Josef Kšica, regenschori katedrály sv. Víta

Každý hudební sloh si vyžaduje jistý typ varhan. V zásadě existují dva pohledy. Buď se staví kopie nějakého slavného nástroje, nebo usilujeme o to, aby byl nástroj co nejuniverzálnější. My potřebujeme originální, technicky dokonalejší nástroj. Inspirující jsou pro mě varhany v pařížském kostele sv. Eustacha. Je potřeba, aby nástroj disponoval velkým spektrem barevných rejstříků a bylo možné na něj zahrát hudbu od Bachovy Passacaglie až po současné autory.

Současné třímanuálové Mölzerovy varhany na Wohlmutově kruchtě jsou sice krásným romantickým impresionistickým nástrojem, ale v okamžiku, kdy se katedrála naplní několika tisíci lidmi, je zřejmé, že je dostačující pouze pro starou část katedrály.

Potřebujeme tedy postavit veliký nástroj, který bude slyšet v celé lodi. Pro ten byl vystavěn velký novogotický kůr, nad hlavním vchodem s rozetou navrženou Františkem Kyselou, jehož námět „stvoření světa“ je dílem biskupa Antonína Podlahy.

”

Říká se, že lze o člověku leccos poznat podle jeho hlasu, a pro varhany to platí rovněž. V hlase nelze nic zamaskovat. Hlas zrcadlí duši.

“

Varhany jsou nesmírně důležitou součástí identity katedrály. Říká se, že lze o člověku leccos poznat podle jeho hlasu, a pro varhany to platí rovněž. V hlase nelze nic zamaskovat. Hlas zrcadlí duši. I varhanář vtiskne do varhan svou osobitost a atmosféru doby. Musíme mít na paměti, že nové varhany budou dlouhá léta naší vizitkou. Takový nástroj o nás řekne nejen to, jak daleko dospěl technický vývoj varhanářství ve světě, ale bude vypovídat i o velkorysosti našeho národa v jeho vztahu ke katedrále a Stvořiteli.

Gerhard Grenzing

majitel firmy

Gerhard Grenzing S.A.

Hlasy svatovítského chrámu

Mnoho hlasů se rozeznělo a zase zaniklo mezi zdmi monumentálního svatovítského dómu během 600 let jeho existence. Vedle vznešených, silných a významných hlasů při korunovacích českých králů nebo intronizacích arcibiskupů také hlasy ticha a rozjímání.

Nespočetné množství lidí přineslo s sebou do dómu své radosti a strasti, kterými zrcadlí tento prostor dějiny a duši tohoto místa i celého národa.

Ačkoliv byl svatovítský chrám dokončen již téměř před 90 lety, nepovedlo se dosud pořídit do velkého chrámu varhany, které by daly rozeznít hlasům vyplňujícím tento velkolepý prostor, dotýkajícím se ho a reflektujícím dějinné okamžiky. Velká varhanní kruchta, již tehdy pro varhany postavená, může konečně po letech pojmout odpovídající nástroj.

Takový nástroj má schopnost svým laskavým a poetickým zvukem těšit a pronikat do duší, naplňovat a objevovat prostor v nových souvislostech i posílit a povzbudit člověka krásou zvuku. Dokáže chválit Stvořitele, pozdvihnout svůj hlas při každodenních bohoslužbách stejně jako při jedinečných momentech života církve

i společnosti. Dokáže občerstvit smysly, ale především naplnit srdce. Dech nástroje ve zdánlivě nekonečném tónu dokáže zprostředkovat tušení věčnosti.

Varhany zaznívající při koncertu dokáží přitáhnout umělce i posluchače z mnoha zemí napříč generacemi. Nové varhany se stanou symbolem hudební kultury Prahy i celé země a významně mohou reprezentovat zemi v zahraničí.

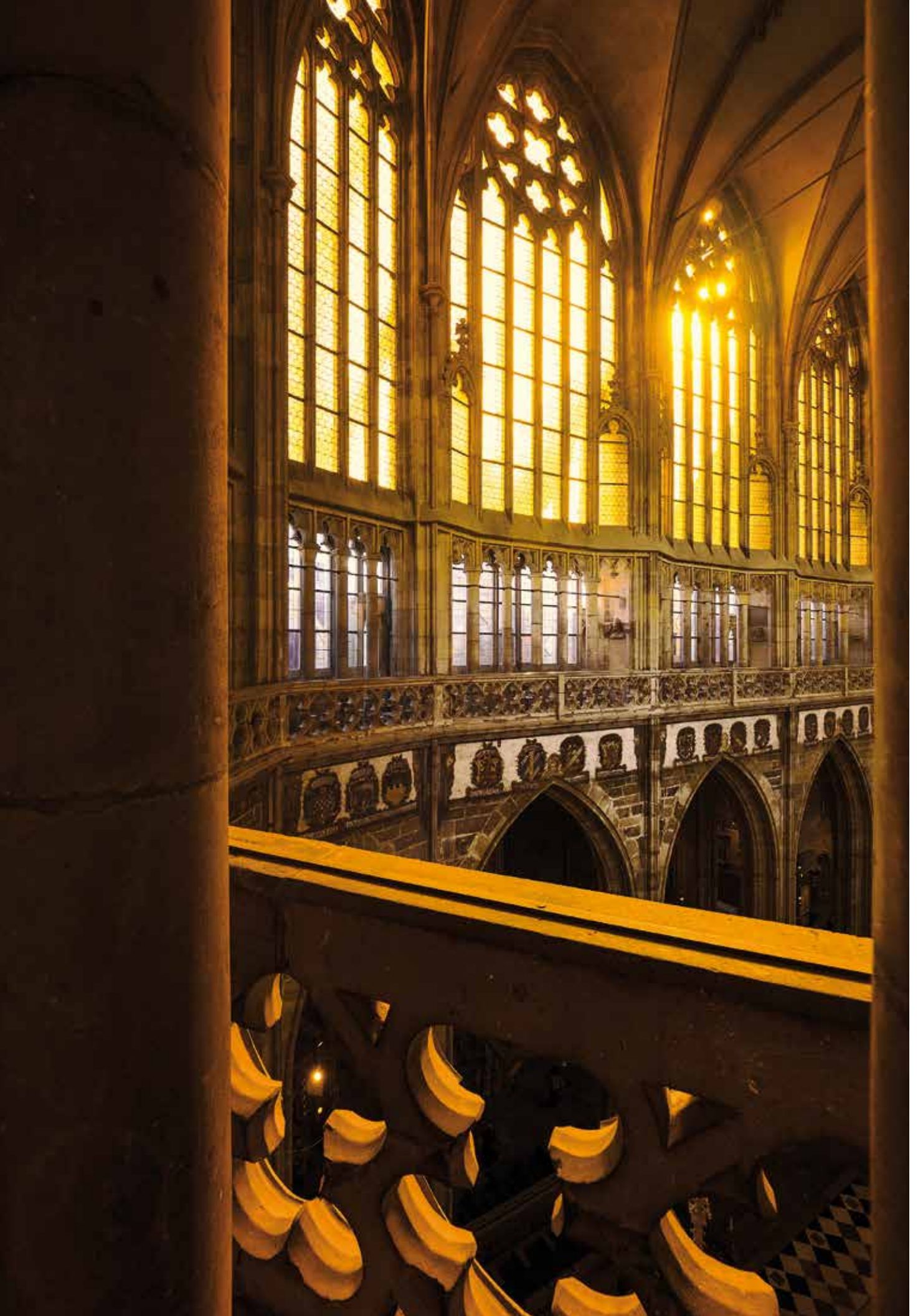
Je našim přáním, aby varhany navázaly na tradici českých nástrojů a tuto tradici dále obohatily o znalosti a zkušenosti z jiných zemí. Stavba velkých varhan ve svatovítském chrámu znamená pro nás jedinečnou výzvu.

Na velkou důvěru, se kterou jste nám tento úkol svěřili, chceme odpovédět naší profesionalitou, svými veškerými zkušenostmi, schopnostmi a uměním.

Prosíme všechny církevní i civilní autority, architekty, domácí i zahraniční poradce, varhaníky i kolegy varhanáře o těsnou a harmonickou spolupráci. Naším společným cílem je vytvořit jedinečný umělecký nástroj. Dílo, které je hlasem současné doby, k radosti a povznesení současné i generací budoucích.

Natalie a Gerhard Grenzing

„
*Naším společným cílem je vytvořit
dílo, které je hlasem současné doby,
k radosti a povznesení současné
i generací budoucích.*
“

Historie katedrály

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha patří mezi výjimečné evropské katedrály. Zřízením pražského arcibiskupství, k němuž svolil papež Klement VI. bulou z 5. května 1344, se stala původní bazilika sv. Víta chrámem metropolitním. Už několik let před tím se uvažovalo o tom, že bude zahájena výstavba nové katedrály, u jejíchž počátků stáli český král Jan Lucemburský a jeho syn Karel.

V jejich přítomnosti obdržel ve staré bazilice sv. Víta při slavné mši první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic palium – odznak své hodnosti – a vzápětí poté byl položen základní kámen nové katedrály.

Zatímco většina evropských katedrál byla budována uvnitř měst, katedrála pražská vyrůstala mimo město, vysoko nad ním, uprostřed areálu Pražského hradu, který byl nejen sídlem vladařů, ale i nejvýznamnějším duchovním centrem – byl tu prastarý kostel P. Marie, bazilika sv. Jiří, kde byly uloženy ostatky svaté Ludmily, a kostel Všech svatých, při němž Karel IV. zřídil novou kapitolu. Díky poloze na temeni návrší, na němž Pražský hrad leží, se zdvihá gotická katedrála vysoko nad souměstím, jehož ve středověku samostatné části leží po obou březích Vltavy.

Od počátku byla katedrála bezpochyby zamýšlena jako výrazná dominanta pražské sídelní aglomerace. Navíc byla budována s velkými aspiracemi uměleckými. První mistr, který stál v čele stavby, Matyáš z Arrasu, povoláný Karlem IV. z Avignonu, zprostředkoval do Prahy vzor francouzské katedrální architektury. Matyášův nástupce, geniální Petr Parléř, dodal pražské katedrále a její sochařské výzdobě rysy umělecké výjimečnosti.

Katedrála byla budována s ambicí být skutečným středobodem české země a českého státu. Stala se za staletí svědkem mnoha slavných i pohnutých událostí.

Dílo Matyáše z Arrasu a Petra Parléře vyrůstalo v době, kdy Praha byla sídlem vladaře Svaté říše římské. Praha v letech vlády Karla IV. i v desetiletích následujících po jeho smrti byla ohromným stavenišťem a zároveň i kulturním a uměleckým centrem prvního řádu. Budování pražské katedrály bylo po řadu desetiletí nejvýznamnější stavbou na území státního svazku České koruny.

Za vlády císaře Karla IV. i v desetiletích následujících byla aureola svatovítského chrámu akcentována novými hroby světců a zemských patronů – sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha, k nimž přibyl sv. Zikmund, jehož ostatky dal císař Karel IV. přenést do Prahy. Posvátnost pražské katedrály navyšovalo i množství svatých ostatků, které pro metropolitní chrám získal Karel IV. Zároveň ale celou stavbu prostoupila i oslava vládařského domu Lucemburků a staré dynastie Přemyslovců, z níž Karel IV. po matce vzešel. S tím souvisí, že katedrála se stala i místem uložení korunovačních klenotů. Komora, kde jsou uschovány, je přístupná přímo ze svatováclavské kaple. Sepětí české královské koruny s hlavním zemským patronem bylo akcentováno i tím, že spočívala na hlavě sv. Václava a odtud byla snímána jen u příležitosti korunovačního aktu.

V letech husitské revoluce byla katedrála a její vybavení postiženy jak ze strany císaře Zikmunda, tak i husitským obrazoborectvím, ale nejhoršímu se tehdy podařilo zabránit. Později, v době vlády jagellonské dynastie, dostala katedrála pozoruhodné umělecké akcenty – tak tu lze vzpomínout na královskou emporu a malířskou výzdobu svatováclavské kaple. Pokus o pokračování ve stavbě však tehdy ztroskotal.

Těžce byla katedrála zasažena při požáru Pražského hradu v roce 1541. Později přibyla nová varhanní kruchta, dílo Bonifáce Wohlmutha, královský náhrobek vytvořený Alexandrem Collinem či kaple nad hrobem sv. Vojtěcha.

Velký ničivý zásah zažila svatovítská katedrála za krátké vlády Friedricha Falckého, kdy pod vedením kalvínského kazatele Sculteta byla zničena velká část vnitřního vybavení.

Ačkoliv v období baroka vyrostlo v českých zemích velké množství velkolepých kostelů, k dostavbě svatovítské katedrály tehdy nedošlo, přestože k ní byl v roce 1673 za přítomnosti císaře Leopolda I. položen základní kámen. Jako torzo tak katedrála zažila i poslední korunovaci na českého krále 7. září roku 1836.

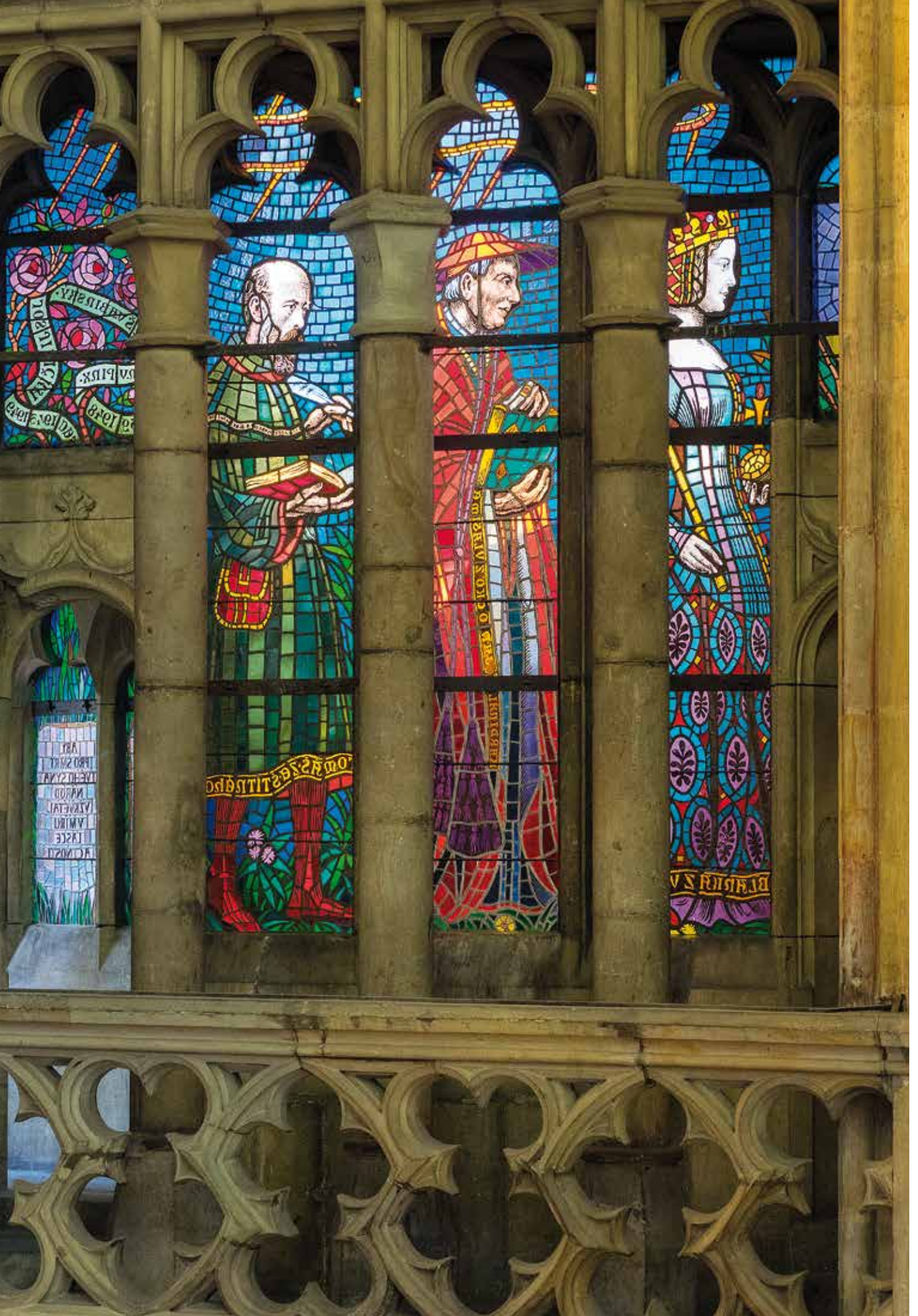
Obnova starých částí chrámu započala 21. listopadu roku 1844, tedy pět set let ode dne, kdy byl položen základní kámen katedrály. Prvního října 1873 pak byl položen základní kámen k dostavbě katedrály, a to v rámci oslav jubilea 900 let od vzniku pražského biskupství. V květnu roku 1929 byl chrám sv. Víta slavnostně vysvěcen.

”
*Na svatovítskou katedrálu
lze nahlížet a vykládat
z rozličných úhlů, jimž lze přiznat
dobré oprávnění. V žádném jiném
monumentu nejsou tak výrazně
vepsány dějiny českých zemí a jejich
obyvatelstva jako právě tady.*
“

Katedrála zdvihající se do výšky nad královským palácem Pražského hradu se stala architektonickou dominantou Prahy. Už její architektura vyjadřuje dobře, že byla budována s ambicí být skutečným středobodem české země a českého státu. Stala se za staletí svědkem mnoha slavných i pohutých událostí.

Katedrála byla přirozeně od samého počátku budována i jako metropolitní chrám, který měl být, jak je výslovně napsáno v listině prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic, „matkou všech kostelů“.

Tak jako je tomu u řady evropských katedrál, je i do podoby katedrály sv. Víta zřetelně vepsán královský kód. Tato královská aureola Pražského hradu a v jeho středu stojící katedrály nevyhasla ani tehdy, když monarchie vzala v roce 1918 za své a vznikla Československá republika. Ale zcela přirozeně se spolu s celým Pražským hradem stala jakýmsi středobodem a srdcem českých zemí, zjevným znamením české národní a státní identity. A tak nepřekvapí,

že i dnes se v katedrále při obzvláštních příležitostech schází reprezentace České republiky, státní moci a různých oblastí veřejného života. Tak jako erbovní znamení českého dvouocasého lva, i vyobrazení katedrály (i když v mnohem menší míře) přichází na mincích a bankovkách České republiky. Snad lze připomenout, že ikonografie platidel patřila odedávna k nejběžnějším nástrojům panovnické a státní reprezentace. Je proto přirozené, že i zde se obraz pražské katedrály objevuje.

Katedrálu sv. Víta lze vnímat díky výjimečným kvalitám její architektury a sochařské

výzdoby – na mysli tu máme především dílo huti vedené Petrem Parléřem, jako předmět esteticky motivovaného zájmu a obdivu. Ale ostatně právě vrcholné umělecké mistrovství jejích tvůrců akcentovalo, a to nepochybně v souladu s přáním císaře Karla IV., hlavní úlohu katedrály jako domu Božího na zemi a matky všech kostelů pražské arcidiecéze.

Na svatovítskou katedrálu lze nahlížet a její význam vykládat z rozličných úhlů, jimž lze přiznat dobré oprávnění. V žádném jiném monumentu nejsou tak výrazně vepsány dějiny českých zemí a jejich obyvatelstva jako právě tady.

Jednota pro dostavbu chrámu sv. Víta

Je na co navazovat

Národně obrozené úsilí první poloviny devatenáctého století vedlo po mnohaletých průtazích 22. května roku 1859 v ustanovení Jednoty pro dostavbu chrámu svatého Víta.

Mezi ustanovujícími členy byli obrozenci z řad české šlechty a měšťanstva a také členové stavu církevního. Mezi zakládající členy tohoto společenství patřili například Thun z Hohensteinu ml., který zkoncipoval žádost o povolení spolku. Spolu s ním tuto žádost podepsali i Karel kn. Auersperg, Gustav Lamberk, hr. Schönburg, František Arnošt hr. Harrach, Albert hr. Nostic, hr. Trautmansdorf, humanitní profesor Jan Zimmermann, který žádost krasopisně opsal, prof. Alois Svoboda, gymnaziální prefekt Josef Jungmann a stavitel Josef O. Kranner.

V září roku 1860 kardinál Bedřich kn. Swarzenberg vybídł pastýřským listem „českou šlechtu, měšťany a obyvatele Prahy, poutníky, kteří navštěvují hrob sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého, i všechny, kdo chovají chrám v dobré paměti, aby se štedrou rukou složili na jeho dostavbu“. Od té doby se Jednota ujala řízení prací a sběru finančních prostředků na dostavbu chrámu. Po přerušení prací první světovou válkou bylo úsilí obnoveno. Za účelem získání finančních prostředků byla uspořádána národní sbírka a pořádány kulturní události. Svou podporu vyjadřovala i vláda spolu s prezidentem Masarykem.

A protož s radostí přistupujeme k tomu, abychom své úloze a zajisté také vřelému přání obyvatelstva země České zadost učinili. Naplnění důvěrou, obracíme se tudíž k vlasteneckému duchu našich milých spoluobčanův a krajanův, k uměleckému duchu všech dobrodincův všech ctitelův a ochráncův starých ctihodných staveb památných, obracíme se k velikomyslnosti všech šlechtetných přátel umění, jechžto jména se nepohřešují nikde, kdež se o blahoplný účel jedná, obracíme se k pobožnému a nábožnému duchu našich křesťanských bratrů, ke zbožné úctě četných ctitelův sv. Jana Nepomuckého, a je všecky přívětivě vyzýváme, aby k jednotě naší přistoupili.

Vyzvání k zřízení jednoty k dostavbě metropolitního chrámu Páně u sv. Víta na hradě Pražském, 13. září 1857

„Rozmilí v Kristu, draží měšťané! Draží měšťané a milí obyvatele měst Pražských! Přistuptež i Vy v hojném počtu k této jednotě a přispívejte štedře, aby velebná hrobka našich svatých patronů, našich vévodů a králů důstojně tvárnosti nabyla.“

List pastýřský J. E. Bedřicha kardinála, knížete arcibiskupa Pražského, 16. září 1860

„Uctivě podepsané ředitelstvo dovoluje si tedy, tímto: veškeré zbožné, vlastenecké a krásocitné muže a paní, kterýž by hotoví byli, co jednatelové jednoty pro dostavění hl. chrámu sv. Vítského v Praze v rozličných městech, místech a vesnicích českých působiti, co nejsnažněji prosili, aby jméno své a bližší adresu „kanceláři jednoty pro dostavění hl. chrámu sv. Víta na hradě Pražském“ (v Praze, ve staroměstské radnici) laskavě oznámil, by potom řečená jednota bezprostředně na ně se obrátiti mohla.“

Ředitelstvo jednoty pro dostavění hl. chrámu sv. Víta na hradě Pražském v Praze, 15. března 1864.

František hr. z Thunů,
Předseda jednoty.

Varhany pro katedrálu

Daleká je cesta, kterou lidstvo dospělo až do současného stavu poznání. Tisíciletá je cesta vývoje varhan, jehož počátky se ztrácejí v šeru dávnověku a inspirovány přírodou se vynořují nejprve v podobě svázaných rákosových píšťal, vedou k jednoduchému nástroji sloužícímu k pobavení při tancích a hostinách Římanů, k nástroji, za jehož zvuku umírali první křesťané v amfiteátrech až k hudebnímu nástroji, staletí zdokonalovanému do dnešní podoby. Žádný jiný nástroj neprošel tak dlouhým vývojem, během kterého se několik malých píšťalek sloužících k obveselení pasáček proměnilo v majestátní, královský nástroj, který je chloubou tisíců chrámů, katedrál a koncertních síní.

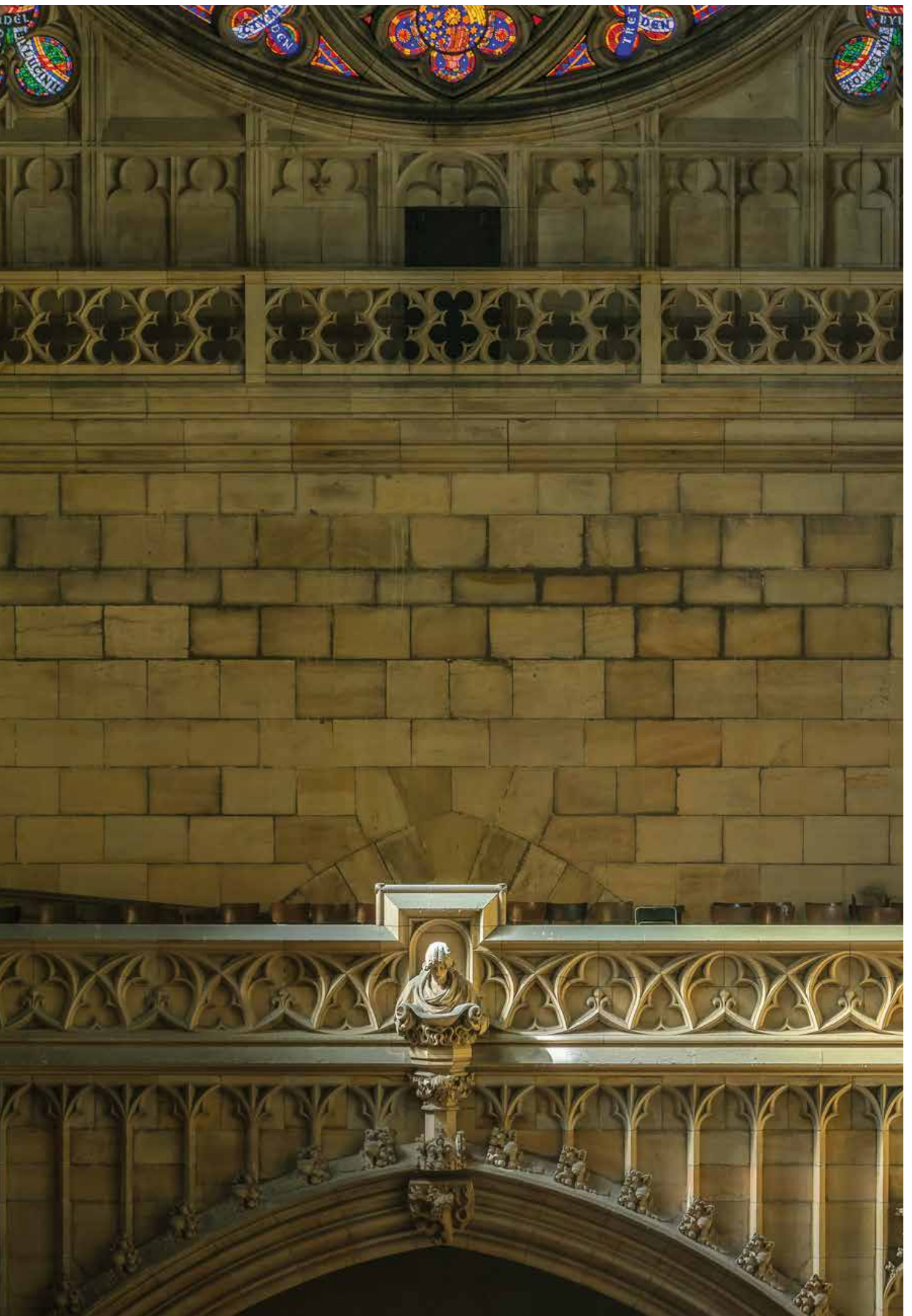
Varhany, mající slovy řeckého poselstva ke králi Karlu Velikému „tón silný jako hrom a lahodný jako zpěv panny“, dokáží odjakživa silněji než jiné hudební nástroje zapůsobit na lidskou duši a vzedmout bohatou paletu emocí. Jsou nerozlučně spjaty s místem, pro které byly jednou postaveny, a s tímto místem srůstají. Nejinak je tomu ve svatovítské katedrále. Za více než 600 let své existence byla katedrála svědkem uměleckého a technického vývoje varhan a varhany přirozeně sdílely osud katedrály. Do jejich života zasáhly katastrofální živelné pohromy, stopy na nich zanechaly náboženské, sociální i politické bouře a války.

První kapitolu příběhu svatovítských varhan začal psát před pěti a půl staletími císař Karel IV., který byl velkým podporovatelem zpěvu i hudby a který nechal zhotovit do rozestavěné, ale již funkční katedrály

první varhany. Na odkaz Karla IV. navázaly v následujících staletích další generace českých panovníků a duchovních hodnostářů, kteří se zasloužili o postavení nových varhan vždy, když staré dosloužily nebo zanikly v důsledku pohrom. A tak na počátku 16. století vznikají nové varhany, na které přispěl větší částkou král Vladislav Jagellonský. Velký požár Prahy v r. 1541, který tyto varhany poškodil tak, že se zřítily do chrámu, přinesl nejen zmar katedrálního nástroje, ale zároveň i novou příležitost, která vyvrcholila postavením jednoho z divů tehdejšího křesťanského světa, slavných císařských Ferdinandových varhan, stavěných s malými přestávkami postupně čtyřmi varhanáři po dobu 12 let, až do listopadu 1567.

Záhy po postavení se varhany proslavily po celé Evropě, řada vynikajících osobností je na svých cestách navštívila. Všichni současníci

”
*Myšlenka postavení nových
varhan však nezanikla,
ale opakovaně se vynořovala,
aby byla v důsledku nepříznivých
celospolečenských událostí let
válečných i v důsledku poválečného
uspořádání odložena na časy
příznivější.*
“

se shodovali ve svých obdivných hodnoceních, že pražské císařské varhany jsou největším a nejkrásnějším nástrojem křesťanského světa. Nástroj se stal apoteozou renesančního varhanářství. Svědectví Bohuslava Balbína vypovídá o tehdejší obdivu k nástroji, který označuje jako nástroj s neuvěřitelně sladkým hlasem, kterého dnešní varhanáři již neumí dosáhnout.

Tento výjimečný nástroj přečkal všechna úskalí třicetileté války i vzestup nové barokní epochy, která nahrazovala starší díla novými výtvary. Osudným se mu stal až požár katedrály 3. června 1757, jenž byl způsoben bombardováním Prahy pruským dělostřelectvem. Slavné varhany shořely a jediné, co zbylo z kdysi pyšných renesančních varhan, byly četné kapky roztaveného kovu píšťal vpité do zábradlí katedrální kruchty.

Po uzavření míru a nutných opravách katedrály byly v r. 1762 postaveny nové velké varhany. Tento nástroj o 3 manuálech a 40 rejstřících postavil tachovský varhanář Antonín Gartner a sloužil až do počátku 20. století.

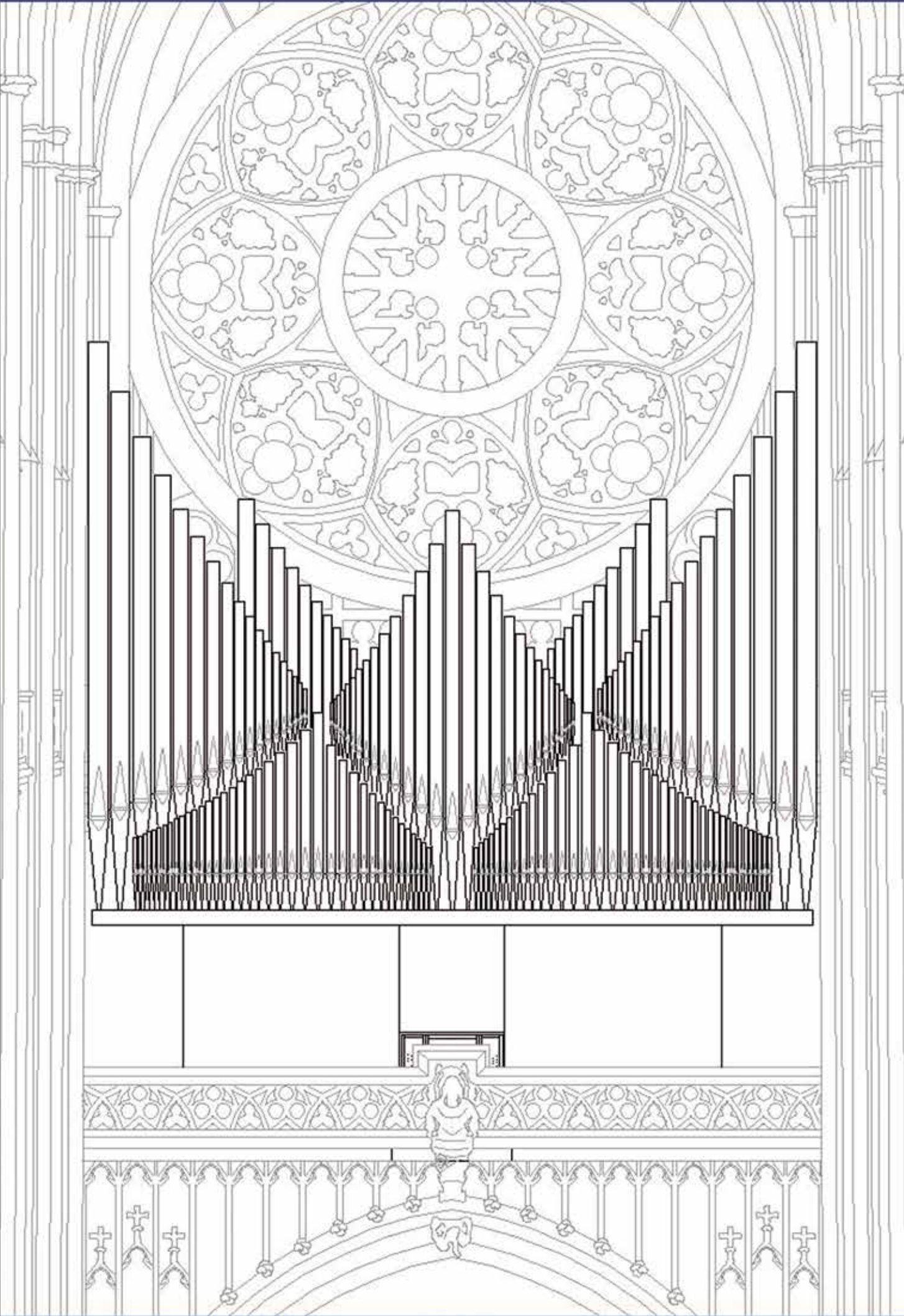
V polovině 19. století dospěla v historii se neustále vracející myšlenka dostavby svatovítské katedrály na podhoubí sílícího národního sebevědomí v založení Jednoty pro dostavbu katedrály. Vyvrcholením úsilí bylo uskutečnění úmyslů předchozích generací v podobě dostavby katedrály realizované po více než 500 letech v r. 1929 u příležitosti svatováclavského milénia. Do velkého prostoru staronového chrámu

měly být pořízeny nové reprezentativní varhany. Plány nového nástroje sprádané od 20. let byly velkolepé, nástroj se měl stát ozdobou chrámu a dokonce i největším chrámovým nástrojem na světě. Velká očekávání však nemohla být naplněna, neboť nákladná dostavba chrámu a pořízení nezbytného vybavení interiéru katedrály vyčerpaly možnosti stavitelů. Bylo proto po delších jednáních rozhodnuto pořídit skromnější provizorní nástroj a postavení velkých varhan svěřit budoucím generacím. Varhany pak postavila v r. 1932 kutnohorská varhanářská firma Josefa Melzera.

Myšlenka postavení nových varhan však nezanikla, ale opakovaně se vyvíjela, aby byla v důsledku nepříznivých celospolečenských událostí let válečných i v důsledku poválečného uspořádání odložena na časy příznivější.

”
*Prostor západní kruchty nad
vchodem do katedrály, který je určen
pro velké varhany, tak zůstává již
téměř sto let prázdný.*

“
V současnosti slouží ve svatovítské katedrále k doprovodu bohoslužeb, ale i ke koncertům a k doprovodu slavnostních příležitostí provizorní nástroj z r. 1932. Tyto varhany jsou umístěny ve stísněných poměrech spodního patra boční tzv. Wohlmuthovy kruchty v příčné lodi katedrály a neobsáhnou tak svým zvukem celý prostor katedrály. Na horním patře téže boční kruchty stojí kulisa varhanní skříně někdejších barokních varhan, jejichž stroj bohužel zanikl v prvních desetiletích 20. století. Prostor západní kruchty nad vchodem do katedrály, který je určen pro velké varhany, tak zůstává již téměř sto let prázdný.

Ideový návrh nových varhan

Koncept nového nástroje

Umělecká koncepce nového katedrálního nástroje se zrodila z úvah a diskusí s domácími a zahraničními odborníky nad mnoha aspekty nového nástroje. Jako stylově nejvhodnější byl zvolen symfonický nástroj, inspirovaný francouzskými vlivy.

Idea varhan jakožto výjimečného uměleckého díla vedla k vymezení základních parametrů nového nástroje oproti současným zvyklostem pouze rámcově, aby příliš striktně či příliš úzce definované požadavky nesvázaly umělecké představy varhanářů na poli hudebním i výtvarném. Byla očekávána originální ztvárnění varhanní skříně, neotřelé dispoziční návrhy, inovativní technická řešení a zejména inspirační zvuk.

Umělecké představy a hudební záměry všech čtyřech uchazečů se ukázaly jako svébytné, všechny nabídky respektovaly vypsání podmínky a přání zadavatele.

Na základě studia nabídek, referenčních nástrojů a živých diskusí mezi členy komise i s vedoucími představiteli varhanářských firem nad jejich představou katedrálních varhan doporučila hodnotící komise většinou svých členů Nadačnímu fondu Svatovítské varhany firmu Gerhard Grenzing S.A. jako nejvhodnějšího stavitele pražského katedrálního nástroje.

Návrh firmy byl následně připomínkován členy odborné komise a v drobných detailech se může ještě odchýlit od níže uvedené specifikace.

Nový reprezentativní nástroj bude odpovídat svou velikostí majestátnímu prostoru katedrály a má všechny předpoklady, aby se

stal zdrojem inspirace pro přirozené rozvíjení hudebního odkazu i rozvíjení současných možností interpretací varhanní hudby.

Nástroj bude mít čtyři manuály s pedálem, rozsahy manuálů C – c4, pedálu C – g1. Celkově budou mít varhany 92 rejstříků. I. Manuál – Grand orgue – bude postaven na mohutném 16' základě, druhý a třetí manuál (Positiv expressiv, Récit expressiv) budou uzavřeny v žaluziích, které umožní obrovské dynamické změny zvuku. Zvláštností varhan bude sólový stroj rozdělený na tři samostatné části a přidělený IV.

Manuálu. Bude obsahovat sólové vysokotlaké rejstříky po vzoru anglických varhan, horizontální španělské trompety (tzv. Chamady) a sólový velký Kornet rozšiřující významně možnosti barevných kombinací varhan. Pedál dodá nástroji hluboký základ, jeho píšťaly budou také největšími píšťalami nástroje.

Srdce nástroje – vzdušnice – na kterých stojí píšťaly, kterým vzdušnice rozděluje vzduch, budou zásuvkové. Tónová traktura nástroje – tj. spojení mezi klávesou a ventilem ovládajícím přítok vzduchu do píšťaly, bude mechanická, rejstříková traktura bude elektrická. Elektrické budou rovněž spojky vyjma normálních spojek, které budou i v mechanickém provedení. Nástroj bude osazen čtyřmi varhanními motory dodávajícími dostatečné množství vzduchu pro všechny měchy resp. pro všechny píšťaly.

Zatímco obrysy hudební podoby nástroje jsou dnes již jasně zřetelné, jako navýsost obtížný úkol se ukazuje architektonicko-umělecké ztvárnění prospektu varhan.

“
Nový nástroj je svým způsobem svědectvím možností současné generace, jejích schopností, zkušeností a znalostí odkázaných budoucím pokolením.
“

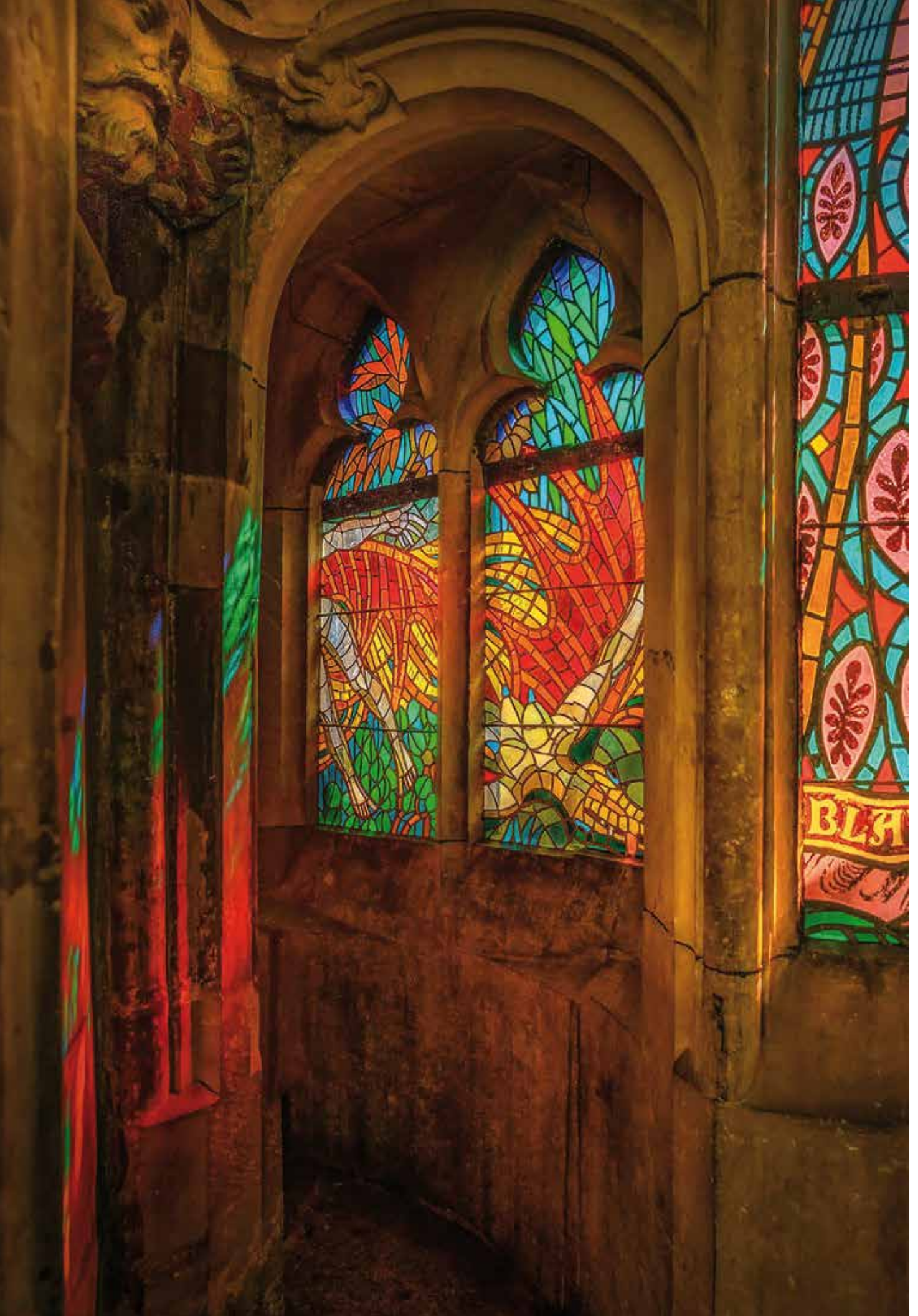
Při tvorbě varhanního prospektu je třeba respektovat nejen rozměry jednotlivých částí stroje, ale i specifika katedrálního prostoru a dobu, ve které nástroj vzniká. Varhany budou nástrojem z počátku 21. století a tuto skutečnost musí vyjadřovat jednoznačně i svým vnějším vzhledem. Nástroj bude vložen do století prázdné historizující schránky západní kruchty. Přitom se nesmí dostat do kolize s pohledovým akcentem na západní stěnu katedrály s růžicí Kamila Hilberta a Františka Kysely jako významným emblematickým symbolem dostavby katedrály. Prostorový kontext katedrály a její specifika přetržené a znovu navázané historické kontinuity gotického architektonického výrazu a navázání na silné historické prostředí s mimořádnou památkovou hodnotou a duchovního středu českého státu klade vysoké nároky na invenci a předpokládá maximálně citlivý přístup.

Žádný ze všech doposud předložených návrhů napříč varhanářskými firmami jednoznačně neoslovil a nepřesvědčil. Variace historizujících návrhů pracujících s dekorovanou varhanní skříní se ukázala jako slepá cesta, několik předložených návrhů na netradiční tzv. moderní řešení nepřesvědčilo. Jako vhodný směr, který představuje schůdnou cestu k úspěšné realizaci a koncepční základ pro další hledání definitivní formy prospektu varhan pro katedrálu sv. Víta, se ukázala „volná sestava varhanních píšťal v prostoru kruchty“.

Nový reprezentativní nástroj bude odpovídat svou velikostí majestátnímu prostoru katedrály, mnohem důležitější než celkový počet rejstříků a celkový počet píšťal je však konzistence a přesvědčivost celkové koncepce, umělecká kvalita jednotlivých rejstříků a ztvárnění varhanní skříně. Vzhledem k velikosti chrámu bude mít nástroj nejméně tři manuály, jistě více než 60 rejstříků a více než 5 tisíc píšťal.

Nástroj bude umístěn na západní hudební kruchtě pod rozetou, která je od doby svého postavení prázdná. Toto přirozené umístění varhan umožní rozvinutí zvuku nástroje po celém vnitřním prostoru chrámu a vhodně doplní volný prostor nad vstupem do katedrály.

Nástroj bude reflektovat nejnovější zkušenosti a znalosti varhanářství ve stavbě velkých varhan v katedrálních chrámech. Současné možnosti v oblasti technologií, techniky a zejména elektroniky poskytuje dříve nemožná řešení v konstrukci a ovládání varhan. Přes tyto možnosti, kterými chceme obohatit nový svatovítský nástroj, je kladen důraz na trvanlivost a spolehlivost, které upřednostníme před dosud neodzkoušenými nejmodernějšími technologiemi a výdobytky.

Gerhard Grenzing S. A.

představení dodavatele nových varhan

Gerhard Grenzing se narodil v roce 1942 v Insterburgu. Pět let se vzdělával u varhanáře Rudolfa von Beckerath v Hamburku a následně cestoval po různých evropských dílnách, kde se v řemesle zdokonaloval. Již ve svých 25 letech se na Mallorce začal věnovat výhradně restaurování historických nástrojů. Ve svých 30 letech se pak usadil v El Papiol poblíž Barcelony a založil zde vlastní dílnu, kde kromě restaurátorských prací také zhotovoval nové nástroje. Jeho firma během let rostla, od roku 2000 v nové velké dílně pracuje pro Gerharda Grenzinga již přes 20 zaměstnanců.

Celkem jeho firma doposud úspěšně dokončila na 220 restaurátorských a vlastních stavebních projektů napříč kontinenty.

Gerhard Grenzing je autorem řady studií o varhanáři Jordi Boschovi, jeho díle a jeho žácích. Účastnil se mnoha varhanářských kongresů, např. „2èmes Journées Nationales de l'Orgue“ v Toulouse 1986, „International Congress of Organists“ v Cambridgeu roce 1987, Internationaler Orgel- Restaurierungskongress v Latinské

Americce IOHIO (Oaxaca-México) v roce 2001 aj. Působil také jako mezinárodní varhanářský poradce v Lovani (Belgie).

O Gerhardu Grenzingovi byly natočeny dva televizní a jeden filmový dokument, jeho varhany znějí na celé řadě nahrávek.

V roce 1991 byl Gerhard Grenzing vyznamenán stříbrnou medailí španělského ministerstva kultury za své zásluhy v oblasti hudby a výtvarného umění a v roce 2004 obdržel titul Umělecký mistr Katalánska.

Gerhard Grenzing je členem královských akademií v Seville a Barceloně, společností „Societat Catalana de Musicologia“ a „Consejo del Instituto de Órganos Históricos de Oaxaca (Mexiko)“, v letech 2006 až 2010 byl prezidentem „International Society of Organbuilders“ (ISO) a v roce 2006 byl jmenován časopisem „Organ“ varhanářem roku 2006.

Alliance Francophone pro španělské království jej v roce 2007 jmenovala členem svého čestného výboru a propůjčila mu řád „L'Éléphant d'Or“. Gerhard Grenzing je také držitelem řádu Trophée Européen de L'Excellence“.

Harmonogram projektu Svatovítské varhany

Stavba nových varhan byla vždy nákladnou záležitostí. Proto se varhany často pořizovaly jako jeden z posledních předmětů mobiliáře kostela. Současná situace jenom potvrzuje toto nepsané pravidlo. Na nástroj je možné pohlížet z různých úhlů, například jako na sofistikované dílo technické, na kterém se podílí desítky různých řemesel, nebo také jako na svébytné umělecké dílo.

Krátce po podpisu smlouvy začne samotná stavba nástroje, nejprve v počítačových programech, od září se pak rozběhnou vlastní práce dílenské. Zatímco základní parametry nástroje, jako je počet manulů, rejstříků, dispozice, materiálové složení ad., jsou již dohodnuté a smluvně ukotvené, řadu detailů technických a architektonických i hudebních parametrů, jako je např. design hracího stolu, konečné ztvárnění varhanní skříně, přesné rozmístění a rozměry píšťal a vnitřních zařízení varhan, je třeba ještě rozpracovat do nejmenších detailů ve všech aspektech. Ve vzájemné úzké spolupráci stojí již dnes tým odborníků varhanářské firmy a tým odborníků objednatele,

do kterého patří mj. katedrální varhaník, architekt, organolog, kunsthistorik, památkář a zástupci Správy Pražského hradu.

Současně s výrobou nového nástroje bude detailně posuzována nosnost současné konstrukce západní kruchty, kde varhany budou postaveny, případně budou provedena opatření k zesílení historické konstrukce. Pro nový nástroj bude nutné posílit stávající elektroinstalaci, která je pro varhany této velikosti a koncepce nedostatečná. Úkolem následujících měsíců je zajistit všechny předpoklady k tomu, aby práce na nástroji, ať již v dílnách varhanáře nebo následně v katedrále, probíhaly plynule bez zbytečných komplikací.

podpis smlouvy s firmou Gerhard Grenzing	duben 2017
dohodnuté a odsouhlasené technické detaily varhan	červen 2017
výkresová dokumentace, započetí dílenských prací	září 2017
zhotovena polovina dílů varhan	duben 2018
vyrobeny veškeré části varhan	říjen 2018
dokončení technické montáže v dílně varhanáře	únor 2019
dokončení ozvučení varhan v dílně varhanáře	duben 2019
rozložení varhan a transport do Prahy	červen 2019
stavba varhan v katedrále hotova ze tří čtvrtin	srpen 2019
dokončení stavby a ozvučení varhan	říjen/listopad 2019
přezkoušení a převzetí varhan	prosinec 2019

Cena za nové varhany

Nabídková cena posuzovaných čtyř zahraničních varhanářských firem se pohybovala v rozsahu od 68 do 83 mil. Kč.

Cena za nové varhany zahrnuje kromě jiných tyto základní položky:

- ▶ zhotovení varhanního stroje
- ▶ zhotovení varhanní skříně
- ▶ transport, postavení a ozvučení nástroje v katedrále
- ▶ další náklady zhotovitele
(transport, pojištění, náklady na lešení, ubytování, stravné apod.)

Celková předpokládaná cena: 69,1 mil. Kč včetně 21 % DPH

Součástí ceny není:

- ▶ příprava místa pro postavení varhan (statické zajištění kůru, úprava podlahy)
- ▶ zajištění potřebné elektroinstalace včetně nutného posílení elektrorozvodů
- ▶ odborný dozor objednatele
- ▶ případná vnější úprava varhanní skříně (polychromie, zlacení ad.)
- ▶ údržba nástroje po dobu 10leté záruky

Personální složení projektu Svatovítské varhany

Nadační fond Svatovítské varhany

Nadační fond byl založen zřizovatelem Arcibiskupstvím pražským za účelem realizace nových varhan. Nadační fond Svatovítské varhany shromažďuje finanční prostředky na realizaci projektu.

Správní rada Nadačního fondu Svatovítské varhany

ICLic. Mgr. Ondřej Pávek, *předseda*

prof. JUDr. Jan Kříž, *místopředseda*

JUDr. Pavel Müller, *místopředseda*

Ing. Robert Kolář

Ing. arch. Marek Štěpán

Dozorčí rada Nadačního fondu Svatovítské varhany

prof. RNDr. Miroslav Vlček, DrSc.

Mons. Michael Slavík, ThD.

Mgr. Vojtěch Mátl

Mgr. Norbert Milan Badal OP

Ing. MgA. Pavel Farský

Společenství svatovítské katedrály

Společenství svatovítské katedrály je společenství osobností, které podporují dostavění svatovítské katedrály a vystavění nových varhan. Společenství sestává z volených a uznávaných představitelů světa vědy a umění, politiky a věcí veřejných, hospodářství, kultury a profesních komor v odkazu na Jednotu pro dostavbu chrámu, která stála za poslední dostavbou katedrály. O organizaci tohoto Společenství požádal kardinál Dominik Duka nadační fond BOHEMIAN HERITAGE FUND, který sdružuje soukromé mecenáše české kultury.

kardinál Dominik Duka
čestný předseda

Armádní generál Ing. Josef Bečvář
náčelník Generálního štábu České republiky

doc. PhDr. Mikuláš Bek, Ph.D.
rektor Masarykovy univerzity v Brně

prof. MgA. Jan Burian
ředitel Národního divadla

Ing. Vladimír Dlouhý, CSc.
prezident Hospodářské komory České republiky

prof. Ing. Jiří Drahoš, DrSc.
dřívější předseda Akademie věd České republiky

Ing. Petr Dvořák
generální ředitel České televize

Ing. arch. Naděžda Goryczková,
generální ředitelka Národního památkového ústavu

Ing. Jaroslav Hanák
prezident Svazu průmyslu a dopravy

Mgr. Daniel Herman
ministr kultury České republiky

prof. Ing. Petr Konvalinka, CSc.
rektor Českého vysokého učení technického v Praze

PhDr. Petr Kroupa
generální ředitel Národní knihovny České republiky

Mgr. Karel Ksandr
generální ředitel Národního technického muzea

Ing. Pavel Kysilka, CSc.
ekonom

PhDr. Michal Lukeš, Ph.D.
generální ředitel Národního muzea

Mgr. František Lukl, MPA
předseda Svazu měst a obcí České republiky

MgA. David Mareček, Ph.D.
generální ředitel České filharmonie

RNDr. Tomáš Paclík
viceprezident BOHEMIAN HERITAGE FUND

JUDr. Pavel Smutný
prezident BOHEMIAN HERITAGE FUND

prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc.
rektor Univerzity Karlovy v Praze

Držitelé klíčů Korunní komory

V pátek 10. dubna 2015 se v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha setkali držitelé klíčů od Korunní komory, v níž jsou uloženy korunovační klenoty. Klíčníci veřejně vyjádřili svou podporu záměru pražského arcibiskupa kardinála Dominika Duky pořídit do katedrály nové varhany.

Pamětní list setkání členů Rady katedrály k projektu nových varhan

Členové Rady katedrály, která v zájmu věřících i široké veřejnosti dbá na všestrannou a náležitou péči o katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha, se dnes 10. dubna 2015 ve Svatováclavské kapli této katedrály sešli, aby podporou stavby nových varhan společně přispěli k věhlasu katedrály a rozvoji slavné hudební tradice našeho národa.

Zároveň vyzvali občany České republiky, aby v duchu tradice svých předků rovněž pomohli naplnit víze mnoha generací o završení díla započatého otcem vlasti Karlem IV.

Miloš Zeman
prezident České republiky

Bohuslav Sobotka
předseda vlády ČR

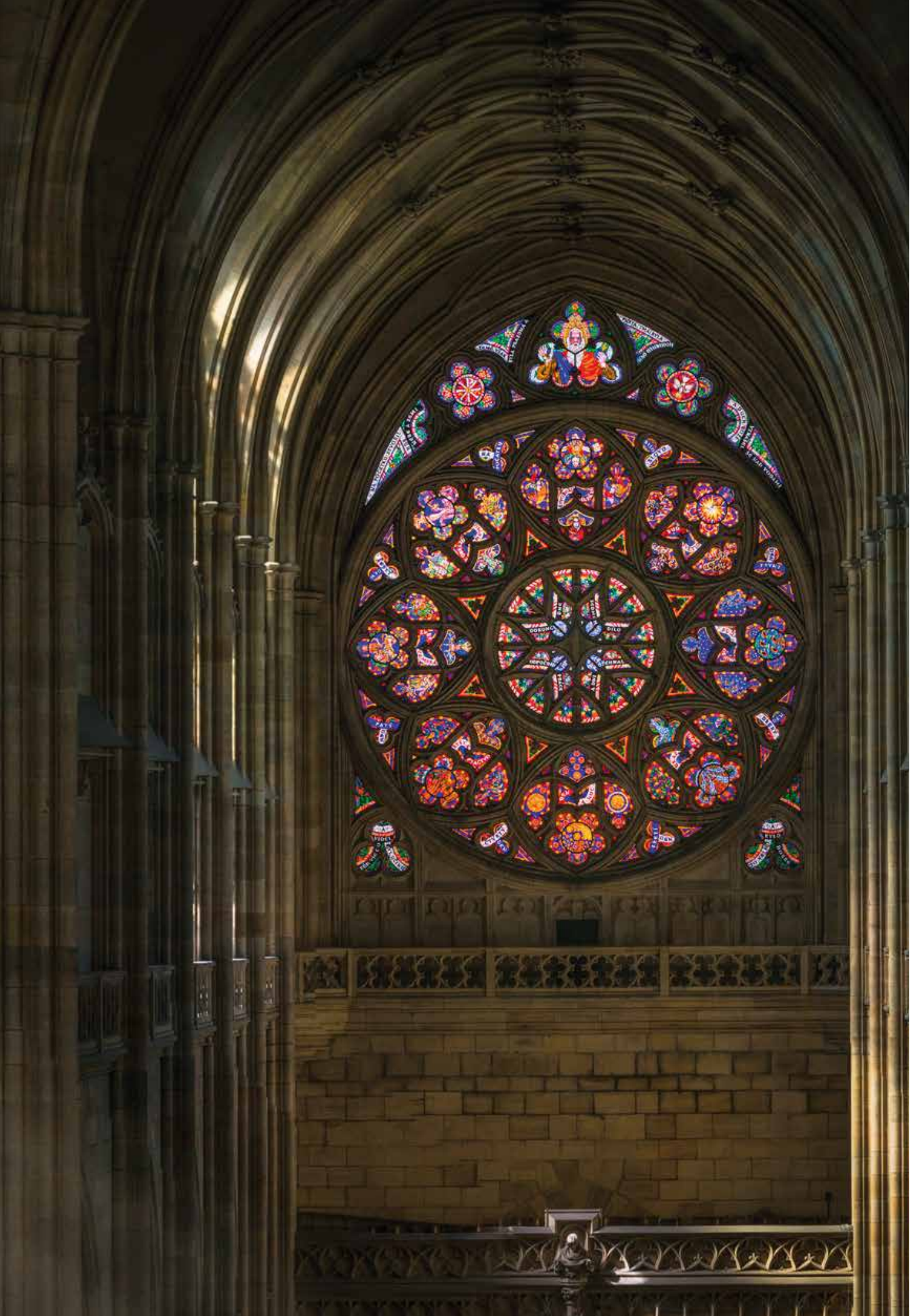
Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup pražský, metropolita a primas český

Milan Štěch
předseda Senátu Parlamentu ČR

Jan Hamáček
předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Mons. Václav Malý
světící biskup a probošt Metropolitní kapituly u Sv. Víta v Praze

Adriana Krnáčová
primátorka hlavního města Prahy

Odborná komise

Odborná komise je poradním orgánem, který byl jmenován Nadačním fondem Svatovítské varhany s úkolem stanovit celkovou koncepci nového nástroje, posoudit jednotlivé nabídky a návrhy varhanářských firem a doporučit Nadačnímu fondu nejvhodnější nabídku. Ve fázi realizace bude úkolem komise dohlížet na úspěšné provedení celého projektu.

Výtvarně-architektonická sekce odborné komise

Ing. arch. Naděžda Goryczková
*generální ředitelka
Národního památkového ústavu*

doc. PhDr. Jiří T. Kotalík, CSc.
pedagog Akademie výtvarných umění

Ing. arch. Marek Štěpán
architekt, Atelier Štěpán

Ing. arch. Jiří Soukup
architekt, Atelier Soukup

Ing. arch. Jiří Krejčík
architekt, Arn studio, s. r. o.

Ing. arch. Petr Chotěbor
*vedoucí Odboru památkové péče
Kanceláře prezidenta republiky*

Hudební sekce odborné komise

MgA. Pavel Černý
*koncertní varhaník, vysokoškolský pedagog
- HAMU a JAMU*

Ing. Marek Čihař
*varhaník baziliky sv. Markéty v Praze, zastupující katedrální
varhaník, bývalý organolog Arcidiecéze pražské*

Jan Gottwald
*varhaník baziliky na Svatém Kopečku u Olomouce,
organolog Arcidiecéze olomoucké*

Mgr. Jaromír Kánský
varhanář, restaurátor

Bc. Jiří Krátký
organolog ostravsko-opavské diecéze

MgA. Josef Kšica
katedrální varhaník

MgA. Vladimír Roubal
titulární varhaník Strahovský

Štěpán Svoboda
organolog pražské arcidiecéze

Projektový management

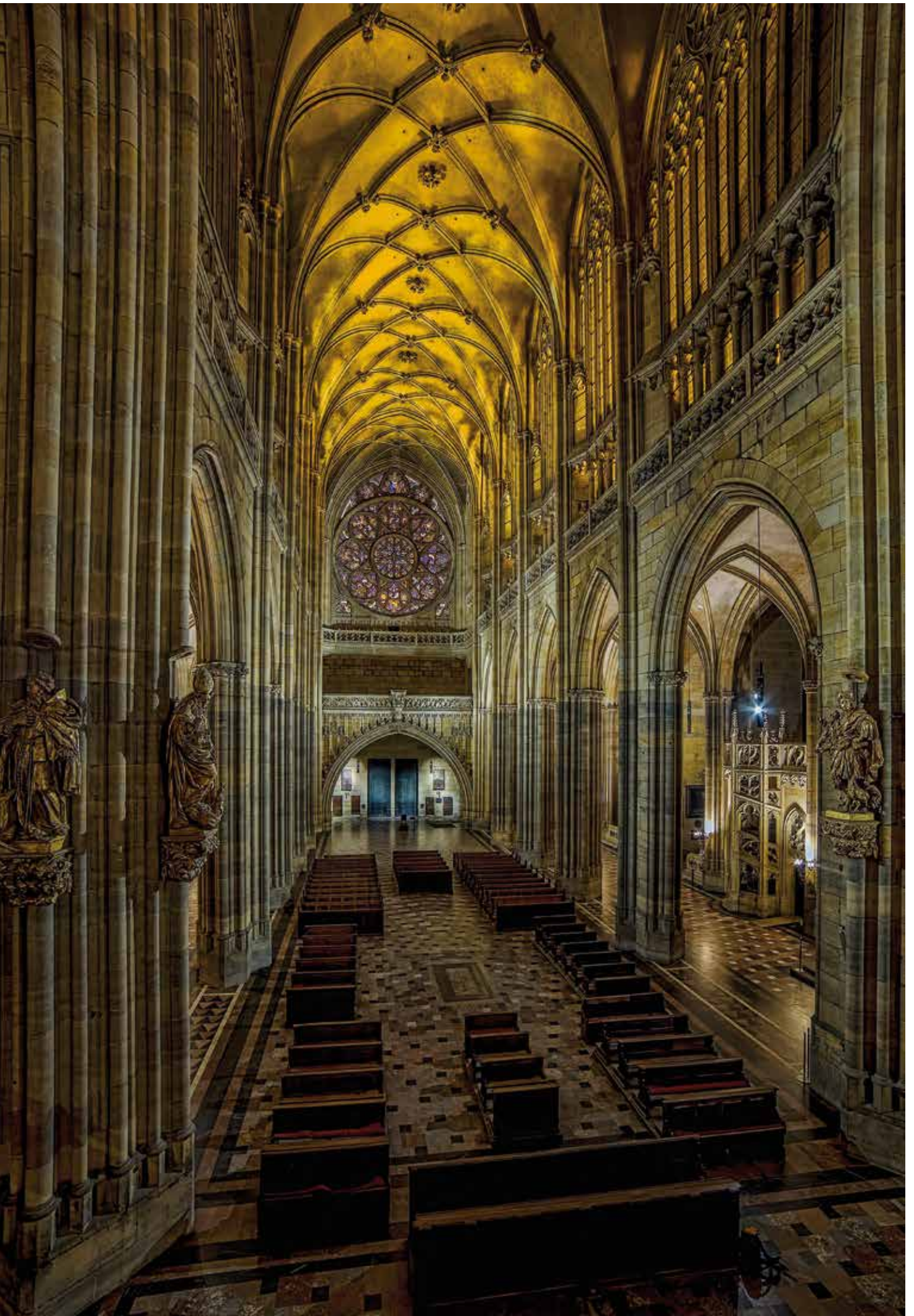
Štěpán Svoboda
manažer projektu

Komunikace projektu

AMI Communications

tiskový mluvčí projektu
Šimon Slavík,
mluvci@svatovitskevarhany.com

Pro sponzory

Stavba katedrály je hlubokým bodem v dějinách našeho národa. Navazujeme na tradici našich velkých předků. Dějinným vývojem událostí katedrála zatím přišla o tu poslední součást. Nyní je třeba opatřit katedrále Sv. Víta hlas – nové varhany. Dnešní doba se jeví pro tento úkol jako vhodná. Vnímáme to jako štěstí naší generace, která štěstí vždy neměla, aby se tohoto úkolu ujala.

Sponzorská struktura projektu svatovítských varhan

Firemní sponzoři

Generální partner svatovítských varhan	nad 5.000.000 Kč včetně
Hlavní partner svatovítských varhan	nad 1.000.000 Kč včetně
Partner svatovítských varhan	do 1.000.000 Kč

Soukromé osoby

Mecenáš svatovítských varhan	nad 100.000 Kč
Dárce svatovítských varhan	do 100.000 Kč

Ostatní

Městští a obecní partneři svatovítských varhan
Krajští partneři svatovítských varhan

Mediální partneři

Hlavní mediální partner
Mediální partner

Sponzorské benefity

Firemní sponzoři

Generální partner svatovítských varhan nad 5.000.000 Kč

- ▶ Atrapa píšťaly, konkrétního rejstříku, modelu varhan s vyznačenou adoptovanou částí nástroje
- ▶ Volné vstupenky na slavnostní rozeznění varhan
- ▶ Volné vstupenky na akce podporující dostavění chrámu pořádaných členy Společenství a dalšími partnery
- ▶ Volné vstupenky na další speciální akce
- ▶ Presentace příběhu partnera v médiích
- ▶ Možné zapojení projektu do komunikace partnera i speciální produktové řady
- ▶ Uvedení loga na všech propagačních materiálech a na všech souvisejících akcích

Hlavní partner svatovítských varhan nad 1.000.000 Kč

- ▶ Atrapa píšťaly, konkrétního rejstříku, modelu varhan s vyznačenou adoptovanou částí nástroje
- ▶ Omezený počet volných vstupenek na slavnostní rozeznění varhan
- ▶ Omezený počet volných vstupenek na akce podporující dostavění chrámu pořádaných členy Společenství a dalšími partnery
- ▶ Omezený počet volných vstupenek na další speciální akce
- ▶ Presentace příběhu partnera v médiích
- ▶ Možné zapojení projektu do komunikace partnera i speciální produktové řady
- ▶ Uvedení loga na všech propagačních materiálech a na všech souvisejících akcích

Partner svatovítských varhan do 1.000.000 Kč

- ▶ Omezený počet volných vstupenek na slavnostní rozeznění varhan
- ▶ Omezený počet volných vstupenek na akce podporující dostavění chrámu pořádaných členy Společenství a dalšími partnery
- ▶ Omezený počet volných vstupenek na speciální akce
- ▶ Možné zapojení projektu do komunikace partnera i speciální produktové řady
- ▶ Uvedení loga na vybraných propagačních materiálech a vybraných souvisejících akcích

Soukromí sponzoři

Mecenáš svatovítských varhan nad 100.000 Kč

- ▶ Atrapa píšťaly, konkrétního rejstříku, modelu varhan s vyznačenou adoptovanou částí nástroje
- ▶ Volné vstupenky na slavnostní rozeznění varhan
- ▶ Volné vstupenky na vybrané akce podporující dostavění chrámu pořádaných členy Společenství a dalšími partnery
- ▶ Volné vstupenky na další speciální akce

Dárce svatovítských varhan do 100.000 Kč

- ▶ Omezený počet volných vstupenek na slavnostní rozeznění varhan
- ▶ Volné vstupenky na vybrané akce podporující dostavění chrámu pořádaných členy Společenství a dalšími partnery
- ▶ Volné vstupenky na další speciální akce

Městští a obecní partneři svatovítských varhan

- ▶ Omezený počet volných vstupenek na slavnostní rozeznění varhan
- ▶ Volné vstupenky na vybrané akce podporující dostavění chrámu pořádaných členy Společenství a dalšími partnery
- ▶ Volné vstupenky na další speciální akce
- ▶ Možné zapojení projektu do komunikace partnera

Krajští partneři svatovítských varhan

- ▶ Omezený počet volných vstupenek na slavnostní rozeznění varhan
- ▶ Volné vstupenky na vybrané akce podporující dostavění chrámu pořádaných členy Společenství a dalšími partnery
- ▶ Volné vstupenky na další speciální akce
- ▶ Možné zapojení projektu do komunikace partnera

Pro všechny

- ▶ Certifikát podepsaný kardinálem
- ▶ Kronika dárců – uložena navždy u nástroje
- ▶ Interaktivní deska dárců v katedrále během projektu – prezentuje současné dárce dle struktury
- ▶ Zveřejnění na webu, facebooku, twitteru a dalších sociálních sítích
- ▶ Samolepka, placka, odznáček
- ▶ Účast na varhanním festivalu v katedrále (zdarma)
- ▶ Komentované prohlídky katedrály (zdarma)

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha je chrámem drahým celému českému národu. Stejně tak stavba nových varhan pro katedrálu není soukromou aktivitou několika jednotlivců či institucí. Naším přáním je, aby se jejich stavba stala v jistém smyslu dílem všech. Proto nabízíme všem možnost podílet se na jejich pořízení.

Příspěvek je možné poukázat na bankovní účet Nadačního fondu Svatovítské varhany č. ú. 2109930876/2700 – UniCredit Bank.

Každý dárcce bude zapsán do kroniky dárců, kterou Nadační fond Svatovítské varhany vede a která se stane „součástí“ nových varhan – bude uchována jako jeden z dokumentů provázejících jejich stavbu.

- ▶ Účast na unikátním projektu, který se uskuteční jednou za 300 let
- ▶ Zapojení do činnosti Společenství svatovítské katedrály
- ▶ Spojení s klíčovým společenským tématem
- ▶ Projekt doplní řada doprovodných aktivit celonárodního významu (koncerty, výstavy, konference a další)

Projekt bude provázet rozsáhlá mediální kampaň.

Kontakt

Nadační fond Svatovítské varhany
zřízen Arcibiskupstvím pražským

Hradčanské náměstí 56/16
119 02 Praha 1

www.svatovitskevarhany.com

ICLic. Mgr. Ondřej Pávek
předseda správní rady Nadačního fondu Svatovítské varhany
e-mail: pavek@svatovitskevarhany.com
telefon: +420 603 235 606

Společenství svatovítské katedrály
zřízeno BOHEMIAN HERITAGE FUND, nadační fond

CITY TOWER
Hvězdova 1716/2 b
140 78 Praha 4
www.bohemianheritage.cz

Mgr. Jakub Skřejpek
Ředitel BOHEMIAN HERITAGE FUND, nadační fond
e-mail: skrejpek@bohemianheritage.cz
telefon: +420 605 274 428

kontakt pro média
Šimon Slavík,
tiskový mluvčí projektu
e-mail: mluvci@svatovitskevarhany.com
telefon: +420 724 464 953

Děkujeme všem sponzorům, partnerům, mecenášům
a dárcům, kteří již projekt podpořili

Stav k 18. 4. 2017

GENERÁLNÍ PARTNEŘI SVATOVÍTSKÝCH VARHAN

HLAVNÍ PARTNEŘI SVATOVÍTSKÝCH VARHAN

PARTNEŘI SVATOVÍTSKÝCH VARHAN

Nadační fond
Dominika Duky

Nadace GCP

Advokátní kancelář
NESPALA, s. r. o.

MARLENKA

a stovky dalších soukromých dárců a mecenášů

Mediální partneři svatovítských varhan

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER SVATOVÍTSKÝCH VARHAN

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI SVATOVÍTSKÝCH VARHAN

Městští a obecní partneři svatovítských varhan

Benátky nad Jizerou	Kněžpole	Ralsko
Bezděkov	Komořany	Rapotín
Bratřejov	Kostelany	Rostoklaty
Březno	Košíky	Rouské
Březová nad Svitavou	Králíky	Rovná
Bystré	Krhová	Rozsochy
Bzenec	Kunín	Rudka
Černotín	Kuřim	Rusava
Černovice	Kvasiny	Rybniště
Černožice	Lány	Sedlec - Prčice
Černý Důl	Lavičky	Skalička
Česká Čermná	Lhenice	Sobůlky
Davle	Lípa	Stará Říše
Deštná	Lipová	Staré Sedlo
Dlouhé	Líšťany	Strašice
Dolní Břežany	Loučany	Strážnice
Dolní Životice	Luhačovice	Strmilov
Dražovice	Luka nad Jihlavou	Suchodol
Frenštát pod Radhoštěm	Malá Losenice	Svatobořice
Háj ve Slezsku	Martínkovice	Syrovice
Havlíčkův Brod	Mařenice	Šebkovice
Hladké Životice	Městečko Trnávka	Troubky
Hlince (Dolany u Hlinců)	Mořkov	Třebíč
Hlučín	Mosty u Jablunkova	Třeboň
Hněvošice	Nová Bystřice	Tupadly
Homole	Nová Ves	Úbislavice
Hory	Nová Ves u Nové	Uherský Brod
Hořice na Šumavě	Olešnice	Únanov
Hořice u Humpolce	Ořech	Valašské Klobouky
Hořín	Ostředek	Valtrovice
Hradec - Nová Ves	Otročín	Vedrovice
Hřensko	Otrokovice	Velká Lhota
Hýsly	Oznice	Velký Bor
Chocerady	Pastviny	Velký Borek
Chodov	Perálec	Velvary
Ivanovice na Hané	Pletený Újezd	Vilémov
Jeseník nad Odrou	Potěhy	Vlčice
Jezernice	Prakšice	Vrbatův Kostelec
Jičín	Proseč pod Křemešníkem	Vsetín
Jimramov	Předslavice	Záblatí
Kačice	Pustiměř	Zbraslav
Kamenné Žehrovice	Rácovice	Zbraslavice
Karlovy Vary	Radošovice	Zichovec
Kateřinice	Rájec - Jestřebí	Žerčice
Kladeruby	Rakovník	

The background image shows the interior of a Gothic cathedral. Tall, slender columns rise from the floor, supporting a high vaulted ceiling. Stained glass windows are visible in the upper sections, allowing light to filter into the space. The architecture is characterized by its verticality and intricate stonework.

Dokončujeme
svatovítskou katedrálu,
symbol naší vlasti

www.svatovitskevarhany.com